

MOJ COVID ZAJTRK

Zjutraj svetlo sonce me budi,
ko svoje nagajive žarke na zaspano glavo mi položi.

Takrat prišepne mi:

'Vstani, vstani ti zaspanka,
slasten zajtrk čaka te,
naj karantena pusta
volje ti ne vzame vse.

Nov dan je pred tabo in le izkoristi ga.

Tudi če bo z maskami zaznamovan, lahko vseeno bo nasmejan.

Vstanem, pa spomnim se,
da masla zmanjkalo nam je.
Joj, prejoj, ti zmeda pozabljiva!
Ne, karantena spet je kriva!

Takrat na vratih pozvoni,
mama še kar z masko prihiti ...

Zjutraj čisto na skrivaj
k sosedi je odšla, da bo zajtrk,

kot je treba ...

Kakšno veselje je to bilo!!!

Še zdaj cedijo se mi sline.

A kaj, ko čas zajtrka vedno prehitro mine.

Zala Kontelj, 9. c